

Uitspraken 2004 8, 9, 10, 11 en 12

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij de NIVRA-bibliotheek, fax 020-3010321, e-mail bibliotheek@nivra.nl. U kunt zich ook abonneren op de uitgave Jurisprudentie Tuchtrechtspraak door schriftelijke opgave aan de abonneeminten-administratie van het NIVRA. De abonnementsprijs bedraagt € 57 voor een periode van twaalf maanden. Niet gepubliceerde samenvattingen van de uitspraken kunt u vinden op www.nivra.nl.

08 Raad van Tucht Amsterdam en College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-8

Afgeven goedkeurende accountantsverklaring; onzorgvuldige mededeling

Klager is voormalig bestuurder van handelsvereniging ABC. Betrokken registeraccountant X was sinds 1984 als partner eindverantwoordelijk voor de controleopdracht en heeft bij de jaarrekening 1994 een goedkeurende accountantsverklaring afgegeven. Vanaf de jaarrekening 1998 heeft betrokkene Y de eindverantwoordelijkheid. Tijdens de controlewerkzaamheden inzake de jaarrekening 1994 zijn door het controleteam vragen gesteld over de facturering van management fees door manager C. Hierbij stond centraal dat de met bedoelde facturen gemoeide kosten niet in de winst- en verliesrekening maar op een tussenrekening werden verantwoord en dat C betalingen ontving via Italië. Dit aspect is door betrokkene X aan de orde gesteld bij klager als bestuurder en de administrateur. Na verder overleg waarbij C akkoord is gegaan met onder andere een zekerheidsverschaffing voor de eventuele risico's voor ABC uit het verleden, waarbij C garant stond voor alle eventuele navorderingen, heeft betrokkene X een goedkeurende accountantsverklaring afgegeven. Begin 1999 werd betrokkene Y benaderd door bestuursvoorzitter G met het verzoek vast te stellen of een aantal kortingen daadwerkelijk waren gecrediteerd. Na een feitelijk onderzoek heeft betrokkene Y hierover gerapporteerd aan G. Klager verwijt betrokkene X dat hij het bestuur van ABC heeft medegedeeld dat klager genoemd bestuur niet alle informatie heeft

verstrekt over de betalingen van management fees aan C en dat betrokkene X ten onrechte een goedkeurende accountantsverklaring heeft verstrekt bij de jaarrekening 1994. Betrokkene Y wordt verweten tuchtrechtelijk verwijtbaar te hebben gehandeld bij het verrichten van een onderzoek in het kader van het door ABC aan klager gerichte verwijt dat te hoge kortingen werden verstrekt.

Ten aanzien van de klachten jegens betrokkene Y en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht het volgende. Klager verwijt betrokkene Y onzorgvuldig handelen door het verzenden van een brief aan bestuurslid G waarin onder andere de suggestie wordt gewekt dat klager zijn bevoegdheid te buiten is gegaan. De raad is van oordeel dat betrokkene Y door het verzenden van de brief jegens klager onzorgvuldig heeft gehandeld en dat hem daarvan een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. In die brief wordt immers, zonder dat betrokkene Y dienaangaande informatie had ingewonnen, de suggestie gewekt dat klager zonder toestemming van het bestuur een kortingsregeling is overeengekomen, terwijl vaststaat dat dergelijke overeenkomsten bij ABC op anonieme basis door het bestuur worden geaccordeerd, zodat van goedkeuring ook niet kon blijken. Dit klachtonderdeel wordt door de raad gegrond verklaard en de maatregel van schriftelijke waarschuwing wordt passend en geboden geacht. De klachten ten aanzien van betrokkene X worden ongegrond verklaard. De Raad van Tucht verklaart de klacht tegen betrokkene Y met betrekking tot het verwijtbaar handelen bij een onderzoek gegrond en legt aan hem de maatregel van schriftelijke waarschuwing op; en verklaart de klacht voor het overige ongegrond.

Klager is tegen de ongegrondverklaring van de klachten tegen betrokkene X in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Hierbij verwijt klager betrokkene X onder andere dat hij zonder daarover tevoren met klager overleg te voeren, op een gecombineerde vergadering van commissarissen en bestuursleden van ABC heeft medegedeeld dat klager het bestuur niet alle informatie heeft verstrekt over de betalingen van management fees. Betrokkene heeft naar voren gebracht dat hij en een collega van het accountantskantoor waaraan hij was verbonden, in verband met een dreigende escalatie van de discussie op voormelde vergadering, door het bestuur en de commissarissen van ABC zijn gehoord buiten aanwezigheid van klager. Daarbij heeft betrokkene, naar eigen zeggen, naar aanleiding van vragen van de zijde van het bestuur en de commissarissen de relevante feiten zakelijk weergegeven en geen informatie verstrekt welke niet reeds aan klager bekend was op grond van besprekingen die betrokkene eerder met klager had gevoerd. Het college stelt vast dat het door klager gestelde uit gespreksverslagen niet blijkt waardoor dit onderdeel van het beroep niet slaagt. Klager voert verder aan dat betrokkene X geen goedkeurende verklaring had mogen afgeven, aangezien daarin geen afzonderlijke post was opgenomen omtrent het financiële risico dat voor ABC bestond blijkens de borgstelling door C voor eventuele navorderingen van ABC in de sfeer van de belastingen en de sociale verzekeringen, ter zake van transacties die in het verleden met C waren verricht. Betrokkene X heeft hieromtrent naar voren gebracht dat hem bij de controle van de jaarrekening 1994 bedenkingen waren gerezen tegen de wijze van boeking van betalingen die als

zogenaamde management fees door ABC aan C waren gedaan. Naar aanleiding hiervan heeft het bestuur van ABC overleg gevoerd met C hetgeen er uiteindelijk toe heeft geleid dat C zich garant heeft verklaard voor betalingen ter zake van eventuele navorderingen als hiervoor bedoeld. Betrokkene achtte het, toen de eerder bedoelde financiële risico's voor ABC waren afgedekt, verantwoordt zijn goedkeuring aan de jaarrekening te hechten. Het college ziet niet in dat betrokkene X niet de vereiste zorgvuldigheid heeft betracht dan wel anderszins tuchtrechtelijk laakbaar heeft gehandeld. Het college overweegt verder dat klager zijn verwijt onvoldoende heeft onderbouwd en dat er geen grond gevonden kan worden voor het oordeel dat de jaarrekening niet voldoet aan de daaraan te stellen eisen. Daar deze en ook de overige onderdelen van het beroep hun doel missen wordt het beroep door het college verworpen.

09 Raad van Tucht Den Haag - JT 2004-9

Deugdelijke grondslag

V is zaakvoerder van klaagster, een personenvennootschap, welke enig aandeelhouder was van S BV. Klaagster heeft haar aandelen in S BV deels verkocht aan R en deels aan Advies BV, waarvan Z de directeur is. R is directeur geworden van S BV. Betrokken registeraccountant kreeg van Z namens Advies BV de opdracht om een nadere gedetailleerde opstelling te maken van de financiële verhouding tussen S BV en de diverse door V beheerste vennootschappen, waaronder klaagster. Over de conceptopstelling is tussen V en Z gecorrespondeerd. Tevens is een vergadering van aandeelhouders van S BV gehouden waarbij R, V en Z aanwezig waren en waarin de door betrokkene opgestelde stukken zijn besproken. Uiteindelijk brengt betrokkene zijn definitieve rapportage uit aan Advies BV. Tussen klaagster en S BV is geschil ontstaan over de aandelenoverdracht en de rechtsbetrekkingen tussen de vennootschappen van V en S BV.

Klaagster verwijt betrokkene dat zijn rapport over de financiële positie van S BV omissies bevatten, waardoor betrokkene onder andere artikel 11 GBR-1994 heeft overtreden.

Ten aanzien van de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht het volgende. Op grond van artikel 11 GBR-1994 doet de registeraccountant slechts mededelingen omtrent de uitkomst van zijn arbeid voorzover zijn deskundigheid en de door hem verrichte werkzaamheden daarvoor een deug-

delijke grondslag vormen. Hij dient zorg te dragen dat zijn mededelingen een duidelijk beeld geven van de uitkomst van zijn werkzaamheden. Vaststaat dat betrokkene zijn definitieve rapport uitsluitend heeft opgesteld aan de hand van door zijn opdrachtgever verstrekte gegevens. Daarbij was betrokkene bekend dat over zijn concept door V en Z is gecorrespondeerd en dat daarover is gesproken in de aandeelhoudersvergadering. De raad acht het een verwijtbare nalatigheid dat betrokkene zich niet met V heeft verstaan over de door hem te vervaardigen opstelling alvorens deze in een definitieve rapportage te verwerken. Zijn opdracht omvatte immers de wederzijdse financiële verhouding. Uit de notulen van de aandeelhoudersvergadering blijkt dat V ten aanzien van de managementfee en doorberekening van kosten een andere mening had dan Z en R. Dit heeft ertoe geleid dat betrokkene opstellingen van de rekening-courantverhoudingen heeft gemaakt, waarvan, wegens de aard van een rekening-courant, mocht worden verwacht dat deze aan weerszijden waren getoetst, maar die a. niet waren getoetst aan de zijde van de wederpartijen van S BV, b. deze omissie niet vermelden, en c. niet vermelden dat, naar de opsteller wist, de wederpartij de inhoud van deze opstellingen bestreed. De opstellingen van betrokkene wekten daarmee ten onrechte de indruk dat deze de rekening-courantverhoudingen juist en volledig weergaven. De raad is derhalve van oordeel dat aan de rapportage van betrokkene een deugdelijke grondslag ontbreekt en acht bij de begaande overtreding de maatregel van berisping passend en geboden.

10 Raad van Tucht Den Haag - JT 2004-10

Achtergrond artikel 33 GBR-1994; het geven van een oordeel omtrent de werkzaamheden van een andere accountant zonder deze in de gelegenheid te stellen inlichtingen te geven

Klaagster is een accountantskantoor welke een samenstellingsopdracht had bij de K-groep. Op 16 februari 2001 is de opdracht aan klaagster per direct opgezegd en tevens is door de K-groep betrokken registeraccountant als opvolgend accountant benoemd. Betrokkene heeft klaagster verzocht om inlichtingen als bedoeld

in artikel 31 GBR-1994, waarop klaagster heeft medegegeeld dat er geen vaktechnische bezwaren zijn tegen de aanvaarding van de opdracht. Tevens heeft klaagster aan betrokkene medegegeeld dat de in haar bezit zijnde gegevens, aangiftebiljetten inkomsten- en vennootschapsbelasting, bij de brief werden ingesloten. Een kantoorgenoot van betrokkene heeft klaagster verzocht om de originele aangiftebiljetten 1999. Klaagster heeft aan de kantoorgenoot laten weten dat de jaarrekening en aangifte vennootschapsbelasting 1999 niet door klaagster waren afgerond in verband met het uitblijven van betalingen en met de per 16 februari 2001 gegeven opdracht de werkzaamheden met onmiddellijke ingang te staken. Tevens deelde klaagster mede dat de originele aangiftebiljetten reeds eerder waren verzonden. Tussen klaagster en de K-groep is een geschil ontstaan aangaande de betaling van klaagsters declaraties. Klaagster heeft daartoe een juridische procedure aangespannen. In verband met die procedure heeft betrokkene op 20 juli een brief verstuurd aan de advocaten van de K-groep, waarin betrokkene rapporteert over een tweetal zaken die voor de K-groep zijn behandeld door klaagster. De brief heeft betrekking op het niet tijdig aanvragen van een fiscale eenheid en op de publicatiestukken over het jaar 1999. De brief is door de K-groep in een kort geding aan de rechter overlegd. De klacht houdt in dat betrokkene in zijn schrijven van 20 juli 2001 diverse uitspraken over de door klaagster verrichte werkzaamheden doet zonder klaagster voorafgaand aan dat schrijven in de gelegenheid te hebben gesteld inlichtingen te verstrekken, waarmee betrokkene heeft gehandeld in strijd met artikel 33 GBR-1994.

Ten aanzien van de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht het volgende. Artikel 33 GBR-1994 behelst het verbod aan de accountant om een oordeel over de arbeid van een andere accountant te geven alvorens hem in de gelegenheid te hebben gesteld inlichtingen te geven. Bij de totstandkoming van de GBR is ten aanzien van (destijds artikel 31 en thans) artikel 33 overwogen dat dit artikel twee aspecten heeft, te weten de noodzaak tot het vragen van inlichtingen voor het verkrijgen van een deugdelijke grondslag voor het oordelende werk en de handhaving van goede collegiale verhoudingen. Tegen het opnemen van dit artikel is destijds oppositie gevoerd, waarbij is aangevoerd dat beide aspecten reeds elders in de GBR voldoende zouden zijn geregeld, namelijk in de artikelen 11 en ►

5. De Commissie Herziening Beroepsregelen heeft desondanks in het opnemen van dit artikel volhard. Dit heeft geleid tot de handhaving en vastlegging van de desbetreffende gedragsregel in de GBR. Gelet op het voorgaande moet worden aangenomen dat het voorschrift van artikel 33 GBR-1994 zelfstandig betekenis heeft naast de artikelen 5 en 11 GBR-1994 en voorts dat het voor de toepassing van artikel 33 niet uitmaakt of de accountant zich bij het aldaar bedoelde oordeel al dan niet geheel van feitelijke gegevens bedient. De vraag die door de raad beantwoord moet worden is of betrokkene zich in zijn schrijven van 20 juli 2001 heeft uitgela-

ten over de arbeid van klaagster. De raad oordeelt dat die vraag bevestigend moet worden beantwoord. Reeds uit de aanhef van de brief blijkt dat betrokkene rapporteert over een tweetal zaken die door klaagster zijn behandeld. Betrokkene deelt voorts mee dat de directie van de K-groep de jaarrekening 1999 ondanks harde afspraken met klaagster niet voor de datum van 1 februari 2001 heeft kunnen vaststellen en publiceren bij de Kamer van Koophandel, omdat klaagster de desbetreffende stukken niet heeft aangeleverd. De door betrokkene gebezigde formulering geven een bepaalde inkleuring van de mededelingen die

schijnbaar van feitelijke aard zijn. Door het gebruik van termen als 'verzuimd', 'ondanks' en 'ondanks harde afspraken' laat betrokkene onmiskenbaar een oordeel doorklinken over de werkzaamheden zoals die door klaagster zijn verricht. Daarbij komt dat de verwijzing van betrokkene naar 'harde afspraken' in hoofdzaak blijkt te berusten op de interpretatie door betrokkene van bepaalde passages in een brief van klaagster. De raad is van oordeel dat de aldaar vermelde mededeling van klaagster ('gezien de reeds ingeplande en toegezegde werkzaamheden bij andere cliënten van ons kantoor zal oplevering van de jaarrekening over 1999 dan ook niet eerder dan 15 juni aanstaande kunnen plaatsvinden') minst genomen ook een andere uitleg toelaat terwijl klaagster bovendien in verband met het opleveren van de jaarrekening 1999 heeft aangevoerd dat zij haar werkzaamheden niet heeft afgerond omdat de K-groep declaraties onbetaald liet en vervolgens de opdracht introk. Een en ander onderstreep het belang van het vragen van inlichtingen als bedoeld in artikel 33 GBR-1994. De klacht is gegrond en daar de brief van betrokkene bij derden een onjuist beeld van de werkzaamheden van klaagster kan oproepen, hetgeen door collegiaal overleg voorkomen had kunnen worden, wordt betrokkene de maatregel van schriftelijke waarschuwing opgelegd.

Annotatie bij JT 2004-10

In deze zaak draait het uitsluitend om artikel 33 GBR; dit komt meestal slechts als een soort 'bij-klacht' aan de orde. Nu wijdt de Raad van Tucht alle aandacht aan dit artikel, hetgeen de zaak belangwekkend maakt.

Allereerst de constatering van de raad dat artikel 33 GBR zelfstandige betekenis heeft. De vraag blijft wat dit beduidt. Het zou kunnen betekenen dat het dus alleen van toepassing is op RA's die als openbaar accountant optreden: het artikel staat immers in hoofdstuk IV GBR. Ook is echter gewezen op artikel 11 (deugdelijke grondslag, geldend voor RA's die optreden als accountant) en artikel 5 (eer van de stand, geldend voor alle RA's). Anderzijds heeft het College van Beroep voor het bedrijfsleven in JT 2003-52 overwogen dat aan een RA die niet optreedt als accountant minder vergaande zorgvuldigheidseisen kunnen worden gesteld. Hier ligt dus een grijs gebied. Het lijkt mij verstandig om in de praktijk voorzichtig te zijn.

Dit laatste had voor betrokkene geen betekenis: hij trad op als openbaar accountant. Uit de tekst van de uitspraak, maar niet uit bijgaande samenvatting, blijkt dat hij zich heeft verweerd met de stelling dat hij slechts feiten heeft gerapporteerd, en geen oordelen heeft gegeven. In het licht van de tekst van artikel 33 GBR lijkt dit verweer relevant, maar de raad verwierpt dit, met de naar mijn mening irrelevante motivering dat 'het voor de toepassing van artikel 33 niet uitmaakt of de accountant zich *bij dat* (in artikel 33 genoemde - *JHB*) oordeel al dan niet van feitelijke gegevens bedient'. De raad draait hier de zaak ten onrechte om! Dit baat betrokkene evenwel niet, omdat de raad naar mijn smaak terecht concludeert dat hij wel degelijk oordelen heeft gegeven.

Ook kan voorts de vraag worden gesteld of het bij het rapporteren van uitsluitend feiten niet tot de deugdelijke grondslag behoort om inlichtingen van de betrokken accountant te vragen. Immers, de oordelende accountant moet volgens de tekst van artikel 33 de inlichtingen vragen *alvorens* een oordeel te geven. Die inlichtingen kunnen dan slechts feiten betreffen. De raad maakt nog een nuttige opmerking waaraan hij echter geen gevolg verbindt: hij wijst er op dat betrokkene in zijn brief (die in kort geding is ingebracht) heeft nagelaten kenbaar te maken dat hij een bijzonder belang vertegenwoordigde. Dit lijkt mij in voorkomend geval een attentiepunt. De vraag is of dit voldoende tot uitdrukking wordt gebracht met een aanhef als: 'U (opdrachtgever) heeft mij verzocht om (nadere inlichtingen c.q. een oordeel) over de werkzaamheden van (de voorgaande accountant)'. Of moet hieraan uitdrukkelijk worden toegevoegd: 'Het zal duidelijk zijn dat ik hierbij uw belang vertegenwoordig?' Voorhands lijkt mij dit zelden noodzakelijk, omdat dit ook zonder die mededeling de verdere lezers van de brief meestal duidelijk zal zijn.

Hans Blokdijs

11 Raad van Tucht Den Haag - JT 2004-11

Klacht niet aannemelijk gemaakt

Betrokken registeraccountant is door middel van een persoonlijke houdstermaatschappij mede-aandeelhouder van een, mede op zijn initiatief opgerichte, vennootschap die onder meer honderd procent van de aandelen bezit van KPP BV. Klager heeft voor klanten van KPP detacheringwerkzaamheden verricht en zodoende een vordering op KPP gekregen, die door KPP niet worden betwist maar wegens gebrek aan liquiditeit niet wordt voldaan. Betrokkene heeft getracht te bemiddelen in het geschil tussen klager en KPP, doch klager wens- te niet akkoord te gaan met een voorgesteld compromis en heeft ter inning van zijn vordering een gerechtsdeurwaarder ingeschakeld. De klacht luidt dat betrokkene, als de bedenker

van KPP niet de verantwoordelijkheid neemt om schade, die door het mislukken van zijn project is ontstaan, zelf te dragen. Hij heeft onvoldoende actief toezicht gehouden op KPP en leveranciers niet tijdig op de hoogte gesteld van de daar ontstane betalingsmoeilijkheden. Betrokkene heeft aldus gehandeld op een wijze die schadelijk is voor de eer van de stand. Ten aanzien van de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht het volgende. Klager heeft, tegenover de uitvoerige en gemotiveerde weerspreking daarvan door betrokkene, geen van zijn aan de klacht ten grondslag gelegde stellingen aannemelijk gemaakt. Met name is niet aannemelijk geworden dat betrokkene feitelijk leiding heeft gegeven aan KPP. Ook is niet gesteld of gebleken dat betrokkene de opdrachten aan klager heeft verstrekt, voor de uitvoering waarvan tot op heden geen betaling heeft plaatsgevonden. Klager heeft ter zitting ook zelf toegegeven dat hij, vanuit juridisch oogpunt gezien, ter zake geen vordering op betrokkene heeft. Klager acht het evenwel maatschappelijk onaanvaardbaar dat betrokkene geen verantwoordelijkheid neemt voor de bij derden voor diens 'geesteskind' aangerichte schade. Dit laatste nu is betrokkene niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Nu ook overigens geen feiten en/of omstandigheden aannemelijk zijn geworden, die betrokkene tuchtrechtelijk zouden kunnen worden verweten, wordt de klacht op grond van het vorenstaande in beide onderdelen ongegrond te worden verklaard.

12 Raad van Tucht Den Haag en College van Beroep voor het bedrijfsleven - JT 2004-12

Verantwoordelijkheid voor de samenstelling; Verordening op de Fraudemelding; voldoende controlemiddelen toegepast; zorgvuldigheid

Klager is in dienst getreden als financieel directeur bij L BV en is kort nadien benoemd tot bestuurder van L Beheer BV. Op verzoek van klager is een bespreking gevoerd betreffende de onregelmatigheden, volgens klager gepleegd door de directie van L BV. De bespreking werd mede bijgewoond door J die als belastingadviseur is verbonden aan XYZ het kantoor van de betrokken registeraccountants. De bijeenkomst heeft niet tot het door klager gewenste resultaat geleid. Begin 1999 heeft klager zich ziek gemeld met als uiteindelijke

gevolg de ontbinding van zijn arbeidsovereenkomst. Bij brief heeft de gemachtigde van klager aan J onder meer meegedeeld dat in de boekhouding van L BV zodanige onregelmatigheden voor kwamen dat hij daar geen verantwoordelijkheid voor wilde dragen. Voorts deelde de gemachtigde mee dat klager als financieel directeur van L BV geen verantwoordelijkheid kon en wilde dragen voor de boekhouding 1998 en verzocht hij aan J daarmee rekening te houden bij het beoordelen van de jaarrekening 1998 en het afgeven van een verklaring daarbij. Deze brief is spoedig nadien ter kennis gekomen van betrokkenen.

Betrokkenen hebben de jaarrekening 1998 van L BV gecontroleerd en hebben een goedkeurende verklaring met voorbehoud afgegeven in verband met het effect van eventuele noodzakelijke aanpassingen van de waarde van de in de balans opgenomen voorraden. Door de belastingdienst is een boekenonderzoek bij L BV en L Beheer BV ingesteld. Op grond van het onderzoek heeft de belastingdienst een aantal correcties aangebracht.

Klager verwijt betrokkenen dat zij hebben meegewerkt aan het opmaken en/of openbaar maken van onware stukken van L Beheer BV. Klager stelt verder dat betrokkenen niet hebben gehandeld conform de Verordening op de Fraudemelding.

Ten aanzien van de klacht en het daartegen gevoerde verweer overweegt de Raad van Tucht het volgende. De raad stelt voorop dat de samenstelling van de jaarrekening voor verantwoordelijkheid is van de directie van L. Betrokkenen hadden tot taak die jaarrekening te controleren. Van medewerking van betrokkenen zelf of onder verantwoordelijkheid van betrokkenen aan de samenstelling van de jaarrekening is niet gebleken. Betrokkenen hebben onbetwist aangevoerd dat slechts enige administratieve bijstand is verleend door een medewerker van hun kantoor die niet bij de controle van de jaarrekening betrokken was. De raad is verder van oordeel dat betrokkenen voldoende controlemiddelen hebben toegepast daar betrokkenen onbetwist hebben aangevoerd dat zij de voor het opstellen van de jaarrekening van belang zijnde facturen van derden en alle overige posten op hun juistheid hebben gecontroleerd. Daarnaast hebben betrokkenen zich gebaseerd op de Letter of Representation. Naar het oordeel van de raad had het vanuit het oogpunt van zorgvuldigheid de voorkeur verdiend dat betrokkenen een gesprek met klager hadden gevoerd over de door klager vermoede onregelmatigheden. De

raad gaat echter niet zover te oordelen dat het niet horen van klager door betrokkenen in casu heeft geleid tot een gebrekkige of onvoldoende controle. Voor de toepassing van de Verordening op de Fraudemelding is eerst plaats, zodra de accountant bij de uitvoering van zijn controle-opdracht concrete aanwijzingen van fraude aantreft. Betrokkenen hebben de door de directie samengestelde jaarrekening gecontroleerd en geen aanwijzingen voor fraude aangetroffen. De juistheid van dat oordeel wordt in belangrijke mate door het achteraf ingestelde onderzoek van de belastingdienst bevestigd. Dat betrokkenen niet hebben gehandeld conform de bepalingen van de Verordening op de Fraudemelding is derhalve niet komen vast te staan. De Raad van Tucht verklaart de klacht in alle onderdelen ongegrond.

Klager is tegen de uitspraak in beroep gegaan bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven. Hierbij stelt klager dat uit de vermelding 'XYZ' bij correcties in de boekhouding, en de opmerking in het controlerapport van de belastingdienst dat het samenstellen van de jaarrekening door accountants is verzorgd, blijkt geven van medewerking van betrokkenen bij de samenstelling. Ten aanzien hiervan hebben betrokkenen aangegeven dat de vermelding 'XYZ' niet meer inhoud dan dat correctie is aangebracht in het kader van de controle. Daar de opmerking in het controlerapport van de belastingdienst niet door nadere gegevens wordt ondersteund, de verantwoordelijkheid voor de samenstelling van de jaarrekening bij de directie ligt en klager de betrokkenheid onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt wordt dit deel van het beroep verworpen. Klager stelt verder dat betrokkenen onvoldoende controlemiddelen hebben toegepast. Het college deelt deze mening niet daar betrokkenen hebben verklaard dat zij, mede naar aanleiding van de brief van klager een grondig onderzoek hebben verricht maar daar geen onregelmatigheden hebben geconstateerd, dit ook niet het onderzoek van de belastingdienst is gebleken en er geen verder objectieve aanwijzingen zijn voor dit standpunt. Ook het betoog dat betrokkenen tuchtrechtelijk verwijtbaar hebben gehandeld omdat zij niet zijn overgegaan tot het horen van klager kan het college niet volgen, daar op grond van de beschikbare gegevens moet worden geoordeeld dat de bevindingen van betrokkenen hiertoe niet noopte. Bovenstaande leidt het college ertoe het beroep te verwerpen. ■